

„Prav imaš tiček, le idi, leti v svet, kaj hočeš pri meni, stara sem“, nadaljevala je svoj samogovor.

„Starka, idiva na plano, glejte, kako lep božji dan je zunaj“, prigovarjam ji, „tukaj je tako temno in zato se še tem rajše udajate otožnim mislim, pojdiva ven!“

„Kaj bi tam zunaj, jaz starka, reče mi z jokajočim glasom, tukaj je moj dom, tukaj ostanem. Otrokom sem naročila naj potržejo vse cvetlice in jih nesejo k Vrhnikovim za venec, a jaz pojdem jutri na grob“. —

Drugi dan sva šli sami na pokopališče, ker starka ni hotela za pogrebom. Domov gredé sem slišala tu pa tam opazke: „ali ste videli, starka se je jokala. Kar pomnijo, je niso videli objokane. Morda ji je žal in se kesa, da mu ni dala stanovanja, ker prav pri Vrhnikovih je zi do vje silno vlažno in to ga je tako hitro spravilo“. . . . Ugibali so modri vašcanje a ne dolgo, kajti pri vsakdonjih malenkostnih dogodkih so pozabili kmalu Vrhnikovega strica in njegovega pogreba.

Tudi starka ni govorila več o njem; starala se je videzno od dneva do dneva. Postajala je bolj in bolj otožna, bolj in bolj tiha, dokler ni utihnila za vselej. —

Po dolgem, dolgem meglenem in deževnem času nastal je zopet krasen dan. Tako prijetno jesensko vreme je bilo, ko so jo nesli k večnemu počitku. Solnce je ogrevalo, kakor spomladí in zlatilo čino krsto v kateri so nesli starko. Povsodi je bilo prijetno. Še celo pogreb ni bil jednak drugim pogrebom. Tako veselo so kramljali otroci med seboj in menili se o starki. Hvalili so jo, kakor bi baš njim na ljubo umrla v teh lepih pozno jesenskih dnevih, da smejo i oni udeležiti se njenega pogreba, ter zopet se na planem radovati.

Položili so jo poleg Vrhnikovega strica. Ne vedé in nehoté bivata složno in mirno drug poleg drugega. — Česar ni združilo življenje — združila je smrt.

P e s e m .

Tajaj, tajaj, stajaj se
Cvetje ti ledeno,
Da bo čisto okence
Okence megleno.

Zgodaj v jutru ljubček moj
Sem pod okno pride
In če ne ugleda me
On takoj oddide.

Ah, in jaz bi rada mu
Nekaj naročila,
Predno bi od njega se
Danes poslovila.

Torej stajaj, stajaj se,
Cvetje ti ledeno,
Da bo čisto okence
Okence megleno.

Dolski.